

ע"פ 1467/10/16 - ד כ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 1467-10-16 כ נ' מדינת ישראל

לפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד
כבוד השופטת זהבה בוסתן
כבוד השופטת נאוה בכור

המערער ד כ
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 19.9.2016, לפיו המערער הורשע בתום שמיעת ראיות בעבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והתנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, ונגזרו עליו העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, שירצה אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע כלפי הגוף.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, שירצה אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

(ג) תשלום קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

(ד) תשלום פיצוי למתלוננים בסך 1,000 ₪

2. על פי עובדות כתב האישום וממצאי הכרעת הדין, ביום 29.4.2014 בסמוך לשעה 12:40, הגיע המערער לסניף קופת חולים לאומית ברח' רוטשילד 7 בראשל"צ. הוא עמד בפתח חדרה של המתלוננת, אחראית קשרי לקוחות, והחל לצעוק ולהלין על כך שנתנה שירות ללקוח אחר בסניף. בהמשך, נכנס המערער למשרדה של המתלוננת וצעק.

בתגובה לדברי המתלוננת שתזמין משטרה, קילל אותה המערער: "א שרמוטה, את תראי אני אתלונן נגדך", "גנבת זונה", "מזדיינת בתחת".

מאבטח בסניף ניגש למערער וביקש ממנו להציג לו תעודה מזהה. בתגובה קילל אותו המערער: "לך תזדיין אני

לא אראה לך שום דבר".

כשהוביל המאבטח את המערער לדלת היציאה מהסניף, קילל אותו המערער במילים "לך לרוסיה יא רוסי מסריח" ואיים עליו ש"זמין מישהו שיטפל בו".

3. מתסקיר שרות המבחן עולה שהמערער, בן 48, רווק המתגורר עם אמו. הוא סיים 12 שנות לימוד וקורס מקצועי בתחום מדידת שטחים, שירת שירות צבאי מלא, ובמהלך השנים התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית.

הוא מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל אחוזי נכות פיזית ונפשית.

לחובתו 4 הרשעות קודמות ובגין הרשעתו משנת 2014 נדון למאסר בפועל בן 8 חודשים.

בהתייחסו לאירוע נשוא כתב האישום, תיאר המערער התנהלות כושלת של גורמים במרפאה לאורך שנים רבות. הוא טען כי באותו אירוע הותקף מילולית על ידי שני לקוחות במרפאה וחווה תחושות של השפלה וביזוי.

המערער התקשה להתייחס להתנהגותו האלימה, היה ממוקד בפגיעה שחווה, הציג עמדה קורבנית, ביטא תסכול וכעס כלפי מערכת אכיפת החוק וההליך המשפטי, אותו הוא חווה כפוגעני ומוטעה. גם בהתייחסותו לעברו הפלילי עלתה גישה והתייחסות דומה כששב וטען שבכל המקרים הוא היה דווקא הצד המותקף.

שרות המבחן ציין כי לאורך השנים עלה צורך של המערער בהסתייעות והכוונה מצד גורמי רווחה בקהילה וגורמים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים אך המערער הפסיק את כל הטיפולים מיוזמתו ועל דעת עצמו, לאחר שלהבנתו לא נתרם מהם.

ממסמך ממרפאת בריאות הנפש בראשל"צ עולה שהמערער אובחן כבעל הפרעת אישיות פראנואידית, המגלה מחשבות שווא של רדיפה ויחס כלפי גורמי החוק ובית המשפט ומסרב בכל תוקף ליטול תרופות.

שירות המבחן לא מצא כי למערער מסוגלות או בשלות להיעזר בגורם טיפולי כלשהו לצורך טיפול בדפוסיו האלימים ובנסיבות אלה לא מצא פתח למעורבות טיפולית במערער.

הכרעת הדין של בימ"ש קמא

1. ביהמ"ש קמא הביא בפתח הכרעת הדין את עובדות כתב האישום ואת עדות המתלונן, המאבטח והשוטר שהעידו מטעם המשיבה (עמ' 46-41 לפרוטוקול הדיון בבימ"ש קמא) ואת עדות המערער (עמ' 46-47).

2. בימ"ש קמא העדיף את גרסת עדי התביעה על פני עדות המערער בכל הקשור לדברים שהשמיע המערער במהלך האירוע והדרך בה השמיע אותם.

3. בימ"ש קמא סמך על עדויות המתלוננת והמאבטח, שנתמכו בסרטוני מצלמות האבטחה, שמלמדים על הלך רוחו של המערער במועד האירוע ועל האינטרקציה בינו לנוכחים במקום, כששפת גופו העידה על חוסר שביעות רצונו מהשירות שקיבל ובעקבותיו התפרץ כלפי הנוכחים במקום.
4. בימ"ש קמא האמין לעדויותיהם הפשוטות, הענייניות והברורות של המתלוננת והמאבטח. המאבטח הקפיד על שחזור העובדות והותיר רושם חיובי ביותר והאפשרות ששיקר והעצים את האירוע כדי לטפול על המערער לא סבירה.
- המאבטח השהה את הגשת התלונה במשטרה בגלל שלא היה לו מחליף. המתלוננת העידה עדות סדורה, עניינית, עקבית ומהימנה ולא היה מניע כלשהו כלפי המערער. היא לא התחמקה מלענות לשאלות, גם כשהתשובות היו פחות נוחות הן היו מהימנות ולא מתחמקות.
5. מסרטוני האבטחה עולה ששהיית המערער במרפאה מתועדת במלואה למעט 5.5 דקות לגביהן לא קיים תיעוד ויזואלי על ההתרחשות במקום.
- היחידה החוקרת לא צפתה בסרטונים ולא ערכה דו"חות צפייה מלאים אלא חלקיים ונעדרי פרטים מהותיים. היחידה לא צרפה בקובץ שמתעד את חלקו הראשון של האירוע ובדיקותיה מלמדות על חוסר מקצועיות.
6. חרף הביקורת הנ"ל דחה בימ"ש קמא את טענת המערער שהמפגש בינו לבין בני הזוג בתחילת האירוע ושיחת הטלפון בה ביקש להזמין נידת מפני שאוים הועלמו ע"י המשטרה שכן צפייתו בסרטונים מעלה שהויכוח תועד וגם שיחת הטלפון נראית בבירור.
7. למרות האירועים שקדמו להתנהגותו החריגה והנסערת של המערער, הגיעה התנהגותו לכלל התנהגות פרועה או מגונה שכן חלף זמן בין הויכוח של המערער עם בני הזוג ועד שצעק על המתלוננת וקילל אותה, לא הייתה זהות בין העולבים במערער לקורבנות התפרצותו (המתלוננת והמאבטח) והתפרצותו הייתה בריונית וגסה.

הטענה בדבר כשל בייצוג ותגובת עו"ד וולף

בבקשה שהגיש המערער בעצמו ובטיעונו בפנינו ביקש ארכה להגשת ערעור עד לקבלת המסמכים שנמצאים לטענתו בידי עו"ד גל וולף שייצג אותו בבית המשפט קמא וכלפיו טען לכשל בייצוגו, שמנע את זיכויו.

קיבלנו את תגובתו של עו"ד וולף בכתב ואליה צורפו כל המסמכים לתמיכת טענתו שייצוגו את המערער היה מקצועי ומסור והוא עשה הכל על מנת לגרום לזיכויו.

נביא להלן את טענות המערער כלפי עו"ד וולף ואת תגובת עו"ד וולף עליהן:

- א. הגשת מסמכים לביהמ"ש ללא ידיעת המערער.
- עו"ד וולף טוען שמפרוטוקול הדיונים עולה שכל המסמכים הוגשו בנוכחותו ובידיעתו של המערער וחלקם התקבלו מהמערער.
- ב. אי הכנת המערער למשפט ואי הצגת חומר הראיות בפניו.
- עו"ד וולף טוען שנפגש עם המערער במשרדו ביום 15/11/15 אחה"צ ובמהלך הפגישה הציג בפניו את חומר החקירה, הם צפו בדיסק של סרטוני האבטחה, המערער התייחס לראיות ואמר שיש לו מסמך שמאשר את טענתו שהתקשר למוקד 100.
- ג. הדיסק הוא ללא קול, ללא תאריך ושעה, ולא התבקש צו לקבלת הסרטונים. לדברי עו"ד וולף הדיסק כולל תאריך ושעה והוא ללא קול בגלל שלא הוצא צו להאזנת סתר וסרטוני האבטחה נשמרים לחודש בלבד.
- ד. שיחת המערער למוקד 100 לא הייתה בתיק.
- עו"ד וולף טוען שבעקבות הצגת המסמך בפגישתו עם המערער, הוא הוצג בחקירתו הנגדית של החוקר סלומון ובעקבות בדיקתו התקבלה הקלטת השיחה והושמעה בביהמ"ש.
- ה. אי הזמנת החוקר הללי לעדות.
- עו"ד וולף טוען שהחוקר הללי ביקש לחקור את המערער אך בגלל התנגדות המערער חקירתו נעשתה ע"י חוקר אחר ולא היו למערער כל טענת לגבי חקירתו, כך שעדות החוקר הללי לא הייתה רלוונטית.
- ו. אי בדיקת כשירותו הפסיכיאטרית של המערער לעמוד לדין.
- עו"ד וולף טוען שהמערער לא טען שלא היה כשיר לעמוד לדין בגלל מצבו הנפשי ובהליכים פליליים קודמים נמצא כשיר לעמוד לדין.
- ז. לא נתבקש דו"ח איכון של הנוכחים באירוע.
- עו"ד וולף טוען שהמשטרה לא הפיקה דו"ח איכון שכן זהותם של הנוכחים באירוע הייתה ידועה והם העידו בביהמ"ש.

דין והכרעה

1. עיון בהכרעת הדין של בית משפט קמא מעלה כי היא מבוססת על קביעות עובדתיות שמקורן במהימנות שייחס בית משפט קמא לעדי התביעה, במיוחד למתלוננת ולמאבטח, ולחוסר אמון שייחס בית משפט קמא לדברי המערער בפניו.

2. עיינו בפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא ובראיות שהוגשו בפניו והגענו למסקנה כי ב"כ המערער עשה הכל על מנת לחקור את העדים מטעם התביעה ועל מנת להביא את גרסת המערער באופן מהימן בפני בית משפט קמא.

3. ב"כ המערער לא התרכז רק בקביעות העובדתיות אלא גם העלה טענות משפטיות לטובתו של המערער בכל הקשור לשאלה האם התנהגותו של המערער במהלך האירוע נושא הכרעת הדין עולה כדי התנהגות פרועה במקום ציבורי.

4. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 18/11/15 של בית משפט קמא (בעמ' 9-39) שבו נשמעו עדויות עדי התביעה והמערער מעלה כי ב"כ המערער חקר את המתלוננת ואת המאבטח בצורה יסודית וכך גם עשה לגבי המערער.

במהלך שמיעת העדויות הגיש ב"כ המערער ראיות מטעם המערער, לרבות את קלטת השיחה בין המערער למוקד 100 שבמהלכה התלונן על כך שאוים.

הדבר שולל את טענות המערער באשר לכשל בייצוגו על ידי ב"כ המערער שייצג אותו בבית משפט קמא.

5. אנו דוחים את טענת המערער באשר לאי הפנייתו לבדיקה פסיכיאטרית שכן לא היה כל בסיס לעשות כן.

עיון בתסקיר המבחן שהוגש לגבי המערער בבית משפט קמא מעלה כי הוא הגיע לשירות המבחן ללא כל מסמכים שמעידים על מצבו הבריאותי והנפשי, למרות שהתבקש לעשות כן על ידי שירות המבחן.

המערער התייחס באופן מצומצם לקשר עם גורמי בריאות הנפש, הוא פנה למרפאה אך התקשה להסביר מדוע פנה וכאשר שירות המבחן פנה למרפאה לבריאות הנפש בראשל"צ, הסתבר שהוא אובחן כבעל הפרעת אישיות פרנואידית והפסיכיאטר התרשם שקיימות אצלו מחשבות שווא של רדיפה ויחס. המערער הוזמן להשלמת האבחון במרפאה אך הוא לא חזר אליה ולא לקח טיפול תרופתי בגלל סירובו לעשות כן.

לאור האמור לעיל, ומאחר ובהליכים משפטיים קודמים לא נקבע שהמערער איננו כשיר לעמוד לדין בשל מצבו הנפשי, לא הייתה כל סיבה להפנות אותו לבדיקה פסיכיאטרית בקשר לאירוע נושא הכרעת הדין.

6. איננו מקבלים את טענות המערער בכל הקשור לכשל בייצוגו על ידי עו"ד וולף שכן תגובותיו של עו"ד וולף לטענות אלה, כפי שהובאו להלן, סותרות את טענות המערער והן נתמכות באמור בפרוטוקול הדיון ובמסמכים שהוגשו לבית משפט קמא.

7. משדחינו את טענת המערער בדבר כשל בייצוגו בבית משפט קמא, ולאחר שהומצאו לידינו כל המסמכים על ידי עו"ד וולף, ניתנת למערער ארכה של 45 יום להגיש ערעור, אם ימצא לנכון לעשות זאת.

ניתן היום, כב' תמוז תשע"ז, 16 יולי 2017, במעמד ב"כ המשיבה והמערער.

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**